

[Erling Olsen.]

sø. Jeg tænker også på forslaget om at afvikle hele den konstruktive erhvervsstøtte, der bl. a. består i eksportfremmende foranstaltninger, teknologisk service, konsulentbistand til landbruget, erhvervsforskning osv. På alle disse områder ønsker fremskridtspartiet, at staten skal melde pas og overlade opgavernes løsning til erhvervslivet selv. Det lyder smukt og liberalistisk, men selv de liberale partier her i salen vil ikke gå så langt. De ved nemlig, at så svigter man erhvervslivet i almindelighed og mellemstore erhvervsvirksomheder i særdeleshed. Kun de helt store vil have en chance for at løse de opgaver, som staten måtte lade ligge, og det er endda tvivlsomt.

Når fremskridtspartiet argumenterer for sine forslag, taler det ofte om, at det vil lovjunglen til livs. Det lyder smukt, men den stribe lovforslag, partiet har fremsat, viser, at det ikke er lovjunglen, fremskridtspartiet vil afskaffe, det er jungleloven, fremskridtspartiet vil indføre. Se bare på de ændringsforslag, som vil afskaffe varedeklarationsnævnet, forbrugerombudsmanden, monopoltilsynet og bagmandspolitiet. Det er junglelov, så det batter. Rovdyrene skal have frit spil.

Så kommer vi til alle de værdier, som ikke kan måles i penge. Her er fremskridtspartiet helt unmusikalsk i ordets videste betydning. Ved at skære ned på uddannelse og efteruddannelse og ved at fjerne en lang række såkaldt unyttige fag fra vore skoler og læreanstalter vil fremskridtspartiet berøve landets flertal muligheden for at tilegne sig og dermed glæde sig over en række kulturgoder. Den samme kulturfjendtlighed præger holdningen til biblioteker, museer, teatre og film.

Foranstaltninger til beskyttelse af arbejdsmiljøet og værn om bolig- og fritidsmiljøet har fremskridtspartiet heller ikke megen sans for. Det kan man læse i bladet Fremskridt, der af partiet nærmest betragtes som retskilde. Hvorfor skal vi i øvrigt tvinges til at læse dette skrift for at kunne forstå partiets ændringsforslag til forslaget til finanslov? Nå, men nægtelsen af midler til at håndhæve arbejdsmiljølovene, planlægningslovene og fredningslovene taler også deres tydelige sprog.

For at fuldende billedet af fremskridtspartiets foragt for værdier, som ikke kan måles i penge, skal jeg til slut nævne beskæringen af folkekirkens budget. Den er så hård, at folk

virkelig vil komme til at punge ud for de kirkelige handlinger, således som påvist af min partifælle hr. Robert Pedersen. Alt dette tror fremskridtspartiet at det kan købe aflad for ved at bevilge ekstra 30 mill. kr. til vedligeholdelse af vore kirkebygninger, som om man kunne sone milliardsynder ved at lægge nogle få millioner i kirkebøssen.

Lad mig dernæst vende mig imod ændringsforslagene fra et andet parti, som nok kunne have syndsforladelse behov, nemlig Danmarks kommunistiske parti. Dette parti slår om sig med milliardbeløb under et politisk friløb, der understreger, hvort artsforskelligt DKP er fra socialdemokratiet.

DKP vil nedsætte moms på danske produkter med hele 10 mia kr. og genindføre tolden over for produkter fra EF-landene. Dermed vil Danmark melde sig ud, ikke bare af EF, men af hele det internationale økonomiske samarbejde i Vesten. I denne forbindelse vil jeg gerne erindre om, at når 1970ernes krise ikke når samme dybde som 1930ernes, så er det bl. a., fordi vi har et internationalt økonomisk samarbejde, mens alle lande i 1930erne med katastrofale virkninger kastede sig ind i den politik, som DKP nu vil kaste Danmark ind i. Hvis vi fulgte DKPs forslag, ville vi falde tilbage i mere eller mindre isolation og få en arbejdsløshed som den, vi havde i 1930erne. For at kunne betale vores import er vi nødt til at eksportere omkring en tredjedel af, hvad der produceres her i landet, og vor eksport fremmes nu bedst ved internationalt økonomisk samarbejde og ikke ved handelskrig. Hvorfor tror kommunisterne i øvrigt så hårdnakket på nytten af en handelskrig, når de overhovedet ikke tror på nytten af et militært forsvar, hvor man vil spare 6 mia kr.? For os andre er bidraget til forsvaret en del af den helt nødvendige forsikringspræmie, vi må betale i en utryg verden med formidable oprustninger i de kommunistiske lande.

DKP søger på baggrund af disse forslag og forslag om helt urealistiske skatteforhøjelser og et endnu større underskud på statsbudgettet at skabe baggrund for at slå om sig med milliardforhøjelser af de sociale udgifter.

DKP sætter næsten lige så mange ændringsforslag til afstemning som fremskridtspartiet, og ligesom om fremskridtspartiets forslag gælder det om DKPs, at de hverken er gennemførlige, realistiske eller acceptable. Disse to partier,